

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »

۲۲ جون ۲۰۱۶

همدردی با فقراء

پیامبر صلی الله علیه وسلم سخاوتمند ترین انسان‌ها بودند و در ماه مبارک رمضان سخاوتمندتر از ماه‌های دیگر می شدند.

در حدیث متبرکه آمده است: «أفضل الصدقة صدقة فی رمضان...» (خرجه الترمذی عن انس) (بهترین صدقه، صدقه ای است که در ماه رمضان عطا می شود).

در تاریخ اسلامی در روایتی که زید بن اسلم از پدر خویش نموده است می فرماید: که شنیدم عمر بن الخطاب رضی الله عنه می فرمود: رسول الله ما را امر به صدقه دادن نمود. در آن هنگام مقداری مال نزد من بود با خود گفتم: اگر قرار باشد روزی در کارهای خیر بر ابوبکر پیشی بگیرم مسلماً امروز خواهد بود. سپس نصف دارائی خود را برداشته و به نزد رسول الله آمدم. ایشان فرمودند: «چه چیز را برای خانواده خود باقی گذاشته ای؟» گفتم: نصف دیگر را. در همان حال ابوبکر صدیق همراه با تمام دارائی های خود بر پیامبر وارد شد. پیامبر فرمود: «چه چیز را برای خانواده خود باقی گذاشته ای؟» گفت: خدا و رسولش را برای آن‌ها باقی گذاشته ام. پس از آن به ابوبکر گفتم: پس از امروز در هیچ امر خیری گوی سبقت را بر تو نمی رابیم.

طلحة بن یحیی بن طلحه روایت می کند: مادر بزرگم سعدی بنت عوف المریة که رابطه بسیار نزدیکی با طلحة بن عبیدالله داشت نقل می کند: روزی بر طلحه وارد شدم در حالی که افسرده و اندوهگین بودند عرض کردم: ای طلحه! چه شده است که تو را اندوهگین می یابم؟

ایشان فرمودند: اموال من رو به ازیاد نهاده اند و من از این بابت اندوهگینم.

گفتم: آن‌ها را بین مستمندان تقسیم کن. سپس دستور داد اموالش را بین فقراء تقسیم کردند تا جائی که حتی یک درهم از آن اموالش باقی نماند.

طلحة بن یحیی می گوید از خزانه دار طلحه سؤال شد که مقدار اموال چقدر بود؟ در جواب گفت: چهار هزار درهم.

غذا دادن به فقراء:

پروردگار با عظمت ما می فرماید: «وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا (۸) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا»

(وخوراک می دادند به بینوا ویتیم و اسیر به خاطر دوست داشت خدا) (و به زبان حال به ایشان می گویند) ما شما را تنها به خاطر الله خوراک می دهیم و از شما پاداش و سپاسگذاری نمی خواهیم.

مسلمانان بر دادن غذا برای فقراء حریص بودند کمک به فقراء را بر بسیاری از عبادات مقدم می دانستند. تفاوتی نداشت بین سیر کردن یک گرسنه و یا غذا دادن به برادری صالح و نیکو. شرط نیست که کسی که از غذا استفاده می کند حتماً فقیر باشد.

پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: «یاأیها الناس أفشوا السلام، وأطعموا الطعام، وصلوا الأرحام، وصلوا باللیل والناس نیام، تدخلوا الجنة بسلام» (رواه احمد والترمذی وصححه الألبانی)

ای مردم! سلام را در میان خود رواج دهید و به دیگران غذا دهید و صلّه رحم را به جای بیایورید و نماز شب را برپا دارید در آن هنگام که مردم خوابیده اند. (اگر این کارها را انجام دادید) به یقین که داخل جنت خواهید شد.) می گویند ابن عمر رضی الله عنه فقراء و ایتام و مساکین را به منزل خویش می آورد و همراه با آنان افطار می نمود و چنانچه در می یافت مستمندی به خانه اش آمده ولی او را به درون منزل راهنمایی نکرده اند آن روز را در خانه افطار نمی کرد.

از ثمره بارز ماه مبارک رمضان حس همدردی نسبت به مستمندان و هموعان تنگدست است، آنانی که زندگی آسوده ای دارند و رنج فقیر و طعم گرسنگی را نچشیده اند، ممکن است از حال مستمندان غافل بمانند و روزه وسیله ای است که آنان را از خواب غفلت بیدار سازد و رنج مستمندان را به یاد آنان می آورد تا به دستگیری فقیران همت گمارند و به درد دل آنان برسند.

یکی از بزرگان پرسیدند: «چرا روزه واجب شده است» فرمودند: «تا ثروتمند درد گرسنگی را در یابد و به فقیر توجه کند. و فرمود: «خداوند روزه را واجب کرد تا غنی و فقیر با هم مساوی باشند و بدان جهت که غنی رنج گرسنگی را لمس نکرده تا به فقیر رحم کند و هر وقت چیزی خواسته قدرت به دست آوردن آن را داشته است خدا خواسته است که میان بندگان یکنواختی به وجود آورد و خواسته است ثروتمند طعم گرسنگی را بچشد و اگر جز این بود ثروتمند بر مستمند و گرسنه ترحم نمی کرد.

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیک افغان و مسؤول مرکز فرهنگی د حق لاره- جرمنی